

РЕШЕНИЕ

№ 3638

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2812** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" срещу Решение от 27.01.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 99-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 9236/2020 г. с което е отменено Наказателно постановление № НП 13-508-5/01.04.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето на [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер от 1500 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗдр, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр в частта относно икономическите права на пациента.

С касационната жалба се оспорва изцяло постановеното решение. Посочва се, че в хода на съдебното производство било установено по безспорен и категоричен начин извършеното деяние. Иска се оспореното решение да бъде отменено, а процесното наказателно постановление потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма], се представлява от служител с юридическо образование. Оспорва жалбата с аргументи, изложени в представени писмени бележки.

Прокурорът от СГП изразява становище за основателност на жалбата.

Административен Съд С. - град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва: На основание Заповед № И.-РД 13-508/28.08.2019 г., изменена със Заповеди № И.-РД 13-630/04.10.2019 г. и № И.-РД 13-508-1/08.11.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, била извършена проверка на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място]. Проверката била открита след връчване заповедта на д-р Ц. Д. в качеството му на Управител. Самата проверка била възложена по повод на получено писмо с вх. № 96-00-325/22.08.2019 г. от Националната здравноосигурителна каса, във връзка с констатирани нарушения, установени по време на тяхна проверка в [фирма], съгласно приложен списък. В хода на проверката и след преглед на ИЗ № 10/07.01.2019 г. на пациента Т., хоспитализиран по КП № 218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“, било установено, че той е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура № [ЕГН]/10.01.2019 г. за: „Храна съгласно дневно меню - 120.00 лв.; Административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 660.00 лв.; Финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.“. В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план-сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансови услуги.

Въз основа на така установените факти, проверяващите лица стигнали до извода, че болничното заведение е нарушило разпоредбата на чл.86, ал.1, т.1, вр. чл.81, ал.2, т.4 от Закона за здравето, тъй като предоставените и заплатени услуги не попадали в обхвата на чл.2, ал.3 и чл.24а от допълнително поисканите услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Бил съставен АУАН № А 13-508-5 от 18.12.2019г., въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

За да отмени НП, районният съд е приел, че фактическото описание на нарушението е непълно, неясно и поставя нарушителя в обективна невъзможност да определи рамката на нарушението срещу което следва да се защитава.

Така постановеното решение е неправилно.

Вменената за нарушена норма на чл.86, ал.1, т.1 33 урежда императивно правото на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозни права на пациента. В АУАН и НП коректно е отбелязано, че описаното нарушение касае икономическите права на пациента Т.. Установява се от приложения по делото Констативен протокол № И.- РД-13-508/02.12.2019г., че в случая парите, които са били събирани от пациентите в болничното заведение са извън обхвата на каквато и да е медицинска дейност и оказването на медицинска помощ. Напротив парите били предназначени за поддръжка на компютърна система и софтуер; оформяне и обработка на документи; статистическа обработка; консумативи за административно обслужване; услуги за плащане в брой и по банков път; консумативи за финансово обслужване; поддръжка на софтуер за финансово- счетоводна дейност-

все дейности и консумативи, които не са свързани с предоставяне на медицинска услуга.

В този смисъл по аргумент на чл. 3, ал.5 от Закона за лечебните заведения, лечебните заведения могат да изискват заплащане на предоставяне на услуги, но те трябва да се свързани пряко със здравето на пациента. Очевидно в случая е допуснато сериозно нарушение на икономическите права на пациента. Това е така, тъй като липсват данни, че извършените дейности в лечебното заведение са използвани по отношение на пациентите или пък че са допринесли за подобряване на здравословното им състояние.

Съдът намира, че описанието на нарушението е безпротиворечиво, а посочената за нарушена норма е ясна и недвусмислена, поради което не се нуждае от някакво допълнително конкретизиране с какви точно действия на лечебното заведение са засегнати икономическите права на пациента. Законодателят не е въвел ограничение и предмет на защита са всички икономически права на пациентите. По тази причина не е необходимо тези права да се изброяват в друга норма, чрез която да се запълва процесната. Касаторът е разбрал за какво нарушение е санкциониран и е организирал защитата си. /арг. съдържанието на адресираната до СРС жалба и съдържанието на касационната жалба/.

На следващо място съдът намира, че засегнатите права на пациента не разкриват типичност на тези нарушения в сравнение с други такива по вид, а обосновават правен извод за по-висока степен на обществена опасност от последните. В случая от значение е и значимостта на защитаваните от разпоредбата обществени отношения, още повече, че в случая реално са били засегнати икономическите права на пациента. По тази причина разпоредбата на чл.28 от ЗАНН е неприложима.

В касуса по делото съдът достигна до извода, че безспорно са нарушени икономическите права на пациент, чието спазване е задължение на болничното заведение, в което е хоспитализиран.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XVII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 27.01.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав, по НАХД № 9236/2020 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № НП 13-508-5/01.04.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер от 1500 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗдр, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр в частта относно икономическите права на пациента.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ на основание чл.63, ал.3 ЗАНН юрисконсултско възнаграждение в размер на

80,00 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.